

106 Одељење специјалне полиције У. г. Б. K

у заједници

1.

Презиме и име: ПОПОВИЋ МАРГАРИТА

Надимак: Илегална имена:

Занимање: ветеринар Датум рођења: 31. XII. 1910 г.

Место рођења: Приједор срез (за странца држава)

Држављанство: бив. југослов. Народност: хрватска

Вера: р. католичка Завичајна - општина:

Име оца: Јосип Лаудор мајке: Даница рођена: Вајс

Брачно стање: удата Име и рођено презиме супруге-а Поповић Златко

Број деце: 1 и њихова имена

Стручна и школска спрема: ветеринарски факултет

Које језике говори и пише: српски.

Јели и како регулисао војну обавезу (чин):

Место сталног становања, улица и број: у Загребу - Контактова бр. 10

Подаци:

Лица у вези:

Предмети: Пов. II бр. 673/42. 10700/42 и 13202/42

II бр. 6340/43-V. и 9304/43-IV. II бр. 1242/43

I бр. 10576/43

IV - 106/4 - A

ИЛБ УГБ СП IV - 106/4 - A, к 363/20

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

ПЕТРОВИЋ МАРГАРИТА, ветеринар, ухапшена
15 марта 1942 г. под сумњом комунистичке дела-
тности. Војним извиђајима није могао бити уста-
новљен њен рад за време партизана, али добивеним
информацијама, изгледа да је имала везе са парти-
занима и да је живела са Др. Рипом, који је ухап-
шен у околини Ваљева. Поповићева је Јеврејка по
мајци.

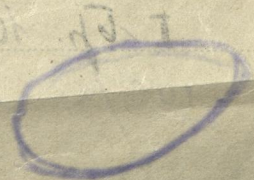

2. До дан 15. IX. 1942 одузета на слободу.

[Handwritten signature]

ИДБ, УЛ. СПИШ - 108/4-А, К 363/20

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

Гестапо

БЕОГРАД

За собу бр. 221

Према телефонском тражењу те власти част ми је известити да је ПОПОВИЋ МАРГИТА, ветеринар, рођена 31. XII. 1910 г. у Приједору од оца Јосипа Лаудора и мајке Данице рођ. Вајс, удата за Поповића Златка, ветеринара, ухапшена по наређењу Министарства унутрашњих послова и спроведена овој Управи ради вјећа извиђаја. Оптужни материјал против именоване гласи у следећем: " У селу Гукош, код Љига, живи Јеврејка и опасна комунисткиња (кију је јурио чак и Дража Михајловић) под именом Лаудор Маргита, ветеринар.

Може бити да је употребила и име Поповић, јер је раније била удата за Хрвата Поповића, због кога је прешла у католичку веру. Како се доцније од Поповића развела и удала за Јеврејина Рипа, зв. Душан може бити да је и под овим именом. Тај Рип је зуботехничар и крије се око села Ра.

Наводно је у другом стању, што у ствари не мења ништа, јер као комунисткиња може и даље да ради у том крају. Треба је хапсити и у најблажу руку упутити у концентрациони логор."

Вођеним извиђајима није се могао установити њен илегални рад на терену, само је установљено да јој је мајка Јеврејка.

Именована је упућена привремено у концентрациони логор, док се не прикупе подаци о њеном деструктивном раду.

Предње ми је част доставити с молбом на знање.

Шеф,

ИПБ, УПБ СП IV-106/4-A, к 363/20

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

106

An den

Befehlshaber der Sipo
und des SD.

Belgrad

Betr: P o p o v i ć Margita, Tierarzt.

Auf Ihr telephonischen Ersuchen teilen wir mit, dass Popović Margita, Tierarzt, geb. 31.12.1910 zu Prijedor von Vater Josip Landor und Mutter Danica geb. Weis, verh. mit Popović Zlatko Tierarzt, festgenommen auf Anordnung des Innenministeriums und nach Polizeipräsidiams Belgrad wegen Ermittlungen überstellt. Gegen sie wurde folgendes erhoben: Im Dorfe Gukoš unweit von Ljig, lebt die gefährliche Kommunistin und Judin (welche auch seitens des Draža Mihajlović verfolgt wurde) unter den Name Landor Margita, Tierarzt.

Es kann möglich sein dass sie sich auch den Namen Popović bediente, da sie früher mit Kroaten Popović verheiratet war und römisches Glaubens wurde. Nach der Ehescheidung mit Popović heiratete sie zum zweiten Mal mit den Juden Ripp, genannt "Dušan" und kann sich auch unter diesen Name decken. Dieser Ripp ist Zahntechniker und hielt sich verborgen in der U Umgebung des Dorfes Ba. Angeblich siehst schwanger aber das macht nicht da sie arbeitet weiter in dieser Gegend. Man muss sie festnehmen und mindestens in Anhaltelager zu schicken.

In Laufe der durchgeführten Ermittlungen konnte nicht ihre illegale Tätigkeit festgestellt werden ausser dem das sie eine Judin ist.

Die Betreffende ist vorläufig in Anhaltelager geschickt, bis man nicht weitere Angaben von ihre destruktive Tätigkeit.

Vorderes wird um Kenntnissnahme übersenden.

I. A.
des Polizeipräsidenten
der Chef der Spezialpolizei

[Handwritten signature]

*Abgedruckt am 24. 8. 42 empfangen.
Fischer, Ball.*

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

ИРБ, УБ СПИВ. 106/4-А, к 363/20

Начелство среза Колубарског
Пов. бр. 337/42

16. марта 1942 године
Мионица.

4

21919 / 450

Управи града Београда
-одељење специјалне полиције-

Београд.

На основу шифрованог телеграма-наређења министарства
унутрашњих послова I. бр. 5764 од данас спроводи Вам се Маргита Поповић
рођена Лаудор лекар ветерине пореклом из Печуја а завичајна у Бијељини
с болоом на надлежност.

За именовану је раније постојало наређење министарства
да се спроведе она и Др. Рип па се то оригинално наређење налази сада код
Начелника среза Качерског у Белановици ради трагања за др. Рипом те се не
шаље. Именована се потражује по траговима Команданта жандармерије у Београ-
ду-.

IV Одељењу

Срески Начелник,
Светислав

18-III-42г.
6^в

Шеф,
[Signature]

ИАБ, УГБ СП IV-106/7-A и 363/20

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

Командиру станице државне страже

Мионица.

Упутитите потребан број жандарма ради спровода
Маргите Поповића -управи града Београда -одељењу специјалне полиције-

Именована треба да се укрца сутра у Дивцима на желез.
станици. При спроводу треба на исту обратити пажњу из више разлога.

Пов.бр.335
16.марта 1942 године
Мионица.

Срески Начелник,

Светислав

ИДБ, УГБ СП ИВ-106/4-А и 363/20

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД

Овај предмет се не односи на Поповић Маргиту зв. "Марга", већ се односи на Др. Поповић Маргарету, ветеринарку, која стварно налази у притвореничком одељењу О.Д.Б., као кривац IV отсека.

Др. Јосип Рип, са женом и ћерком Хромом и Пири, стварно су били у притвору овог Одељења марта месеца т.г. били су кривци III отсека, што се види из књига притвореника овог Одељења.

4. VIII. 42 год.

Београд.

Н.З.

Др. Поповић Маргарета, ветеринар у раду је код г. Павловића Душана.

ИДБ, УГБ СПВ-106/4-А и 363/20

З А П И С Н И К

о извршеном саслушању ПОПОВИЋ МАРАГАРИТА, ветеринара, са станом у Загребу у улици Контактова бр.10, рођена 31.XII.1910 г. у Приједору од оца Јосипа Лаудора и мајке Данице рођ.Вајс, удата, мајка једног детета, неосуђиван и некажњавана.

Велику матуру свршила сам у Беољини 1928/29 школске године и по завршетку школе уписала сам се на ветеринарски факултет у Загребу. Исти сам завршила године 1940. Још као студенткиња на Универзитету удала сам се за ПОПОВИЋА ЗЛАТКА, ветеринара, који сада живи у Загребу.

Како сам тражила државну службу, то сам 6 децембра 1940 године постављена као срески ветеринар-волонтер у Ваљево, јер сам морала да проведем 8 месеци на пракси како бих стекла право да вршим самостално праксу.

После пропасти Југославије, пошто су дошли још неки ветеринари-избеглице, ја сам отишла за Лиг ради боље зараде и исхране.

За време мога боравка у Лигу, у опште нисам имала никакве везе са партизанима, из разлога што сам побегла у село БА и чим су партизани напустили Лиг ја сам се повратила у своју кућу у Лиг. Поред тога нисам била ни у физичкој могућности да што радим са њима или за њих пошто сам била у већем степену трудноће. У осталом цео Лиг може посведочити да никаквог контакта нисам имала са комунистима и партизанима.

Што се тиче Др.Рипа и његове породице, исте познајем још из Ваљева, где је Др.Рип био зубни лекар. Ја сам код њега справљала зубе и само као његова клијенткиња односно пацијенткиња ми смо били познати и одржавали коректне односе.

Ја нисам Јеврејка. Мој отац је чист аријевац Јосип Лаудор, пекар из Зворника а само ми је мајка покрштена Јеврејка. Моја мајка се по смрти мога оца понова удала за Милана Зорића из Бихаћа. Мој муж Златко исто тако чист је аријевац-католичке вере исповести.

Као што сам напред изјавила никада нисам била комунисткиња нити сам радила што илегално. Ни као ђак гимназије а ни доцније као студенткиња нисам била ни у каквој комунистичкој или сличној организацији. Као студенткиња била сам у Југословенском академском клубу, који је спроводио само националну политику а не комунистичку.

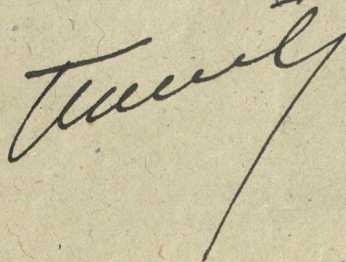
Исто тако док сам боравила у Лигу, а то је било од јуна па до марта т.г. и за све ово време ја сам се бавила само својим послом а никако политиком или неким илегалним радом.

То је све што имам да изјавим, исказ ми је прочитан и исти у свему за свој признајем.

Писмена,

Саслушао и оверава:

Записничар

Поповић Маргарита
ветеринар.

По наредби
Шефа Одељења специјалне полиције
Шеф IV отсека-полиц. команд.

Петровић

ИВБ, УПБ СП IV-106/4-А, к 363/20

ОПШТА ДРЖАВНА БОЛНИЦА

ПБр. 3076

06/V 1942 г.

Београд

Бр. 340

9.

Специјална болница

ОТПУСНИ ЛИСТ

Тодовић Маргарита

занимање

доктор ветерине

родом из

Пегуја

боловао-ла је у овој болници

од

25-III-42

до

06/V 1942

кога је дана отпуштен-а из болнице као

За Управника болнице,

[Handwritten signature]

Н. З. Датум ступања у болницу и датум изласка из болнице мора бити потпуно у сагласности са болесничком листом (надглавном цедуљом).

291-20-IV-42

ИПБ, УГБ СП IV 106/4-А к 363/20

ИСТОРИЈА
АРХИВ
БЕОГРАДА

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Одеље специјалне полиције
II. Пов. бр. 673/42-IV.
4. новембра 1942 г.
Београд.

10.

ШЕФУ КОНЦЕНТРАЦИОНОГ ЛОГОРА

БЕОГРАД

Упућује се ПОПОВИЧ МАРГАРИТА, ветеринар, с молбом да се задржи у логору као притвореник овог Одељења, док не стигне општуни материјал противу именоване из Команде српске државне страже.

Лице и акти одласе
у логору.
отп. чл.
8

Грић

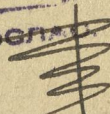
Почео да се
Шеф Одељења специјалне полиције
Шеф Сектора полицијско-конесар

инб, унб спм-106/4-ак 363/20

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Одељење специјалне полиције

II бр. 13202/42-IV.
22 новембра 1942 г.
Б Е О Г Р А Д

11
Експедиционо
26-XI 1942
ПОСЛАНО

ПРЕСТОЈНИШТВУ ГРАДСКЕ ПОЛИЦИЈЕ

В А Љ Е В О

У притвору ове Управе налази се ПОПОВИЋ МАРГАРИТА-МАРГО, ветеринар из Ваљева, за коју се говори да је покрштена јеврејка. Девојачко име по оцу је Лаудор а по мајци Вајс. Именована је, изгледа, живела у недозвољеним односима са Др. Рипом, зубним лекаром из Ваљева.

Достављајући предње податке, молим за хитан извештај о њеном политичком држању за време партизанске акције у прошлој години, пошто се тврди да је комунисткиња и да је активно радила на комунистичкој пропаганди. Исто тако утврдите дали је јеврејка пореклом или полујеврејка, пошто јој је мајка покрштена јеврејка.

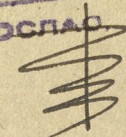

Молим да се овај извештај сматра као врло хитан, пошто немачке власти траже извештај.

21.

ИПБ, УПБ СП IV-106/4-A, к 363/20

В. Р. В. Јурић
БЕОГРАД

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Оделење специјалне полиције
XII бр. 13202/42-IV.
22 новембра 1942 г.
БЕОГРАД.

12
Експедиторско
26-XI 1942
ГОД.
ПОСЛАО

НАЧЕЛНИКУ СРЕЗА

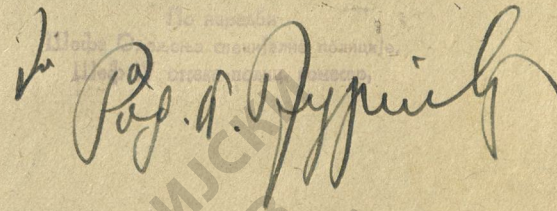
Л И Г

У притвору ове Управе налази се ПОПОВИЋ МАРГАРИТА-МАРГО, рођ. Лаодор, ветеринар из Ваљева, која је у друштву Др. Рипа, зубног лекара из Ваљева била у току прошле године, за време партизанске акције у Лигу, а врло често одлазила и за село БА. За њу се тврди да је у селу Гукошу била развила велику комунистичку делатност и да је била у сталном контакту са партизанима, који су у то време оперисали у томе срезу.

Молим Среског Начелника да најхитније провери, како преко председника општине тако и преко грађана, шта је све ова радила и какву је делатност развијала у вашем срезу.

Напомиње се да је именована пореклом јеврејка а неки тврде да је и покрштена јеврејка.

25.

1. Ташић
Уртараски
20. 09. 1942
9-11 ас
Таш

ИЛБ, УЛБ СП ИВ 106/4-А К 363/20

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Одељење специјалне полиције

13.

II бр. 13202/42-IV.
22 новембра 1942 г.
Б Е О Г Р А Д

ПРЕСТОЈНИШТВУ ГРАДСКЕ ПОЛИЦИЈЕ

В А Љ Е В О

У притвору ове Управе налази се ПОПОВИЋ МАРГАРИТА-МАРГО, ветеринар из Ваљева, за коју се говори да је покрштена јеврејка. Девојачко име по оцу је Лаудор а по мајци Вајс. Именована је, изгледа, живела у недозвољеним односима са Др. Рипом, зубним лекаром из Ваљева.

Достављајући предње податке, молим за хитан извештај о њеном политичком држању за време партизанске акције у прошлој години, пошто се тврди да је комунисткиња и да је активно радила на комунистичкој пропаганди. Исто тако утврдите дали је јеврејка пореклом или полујеврејка, пошто јој је мајка покрштена јеврејка.

Молим да се овај извештај сматра као врло хитан, пошто немачке власти траже извештај.

25

ИПБ, УПБ СП IV-106/И-А, К 363/20

Handwritten signature and name: F. Popović (F. Popović)

ПРЕДСТОЈНИШТВО СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ

Бр. 6936
28 - XI 42

ОДЕЉЕНУ СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ
Управе града Београда -

БЕОГРАД.

Повратком акта а по извршеној провери извештавате се, да је Поповић Маргита ветеринар непосредно пред рат дошла из Загреба на службу при Среском Начелству у Ваљеву. Према сазнању именована је покрштена јеврејка и живела је незвенчано са Рип Јосипом јеврејином-зубо-техничаром, док никаквих званичних доказа нема о њеном јеврејском пореклу. У току јуна 1941 г. Рип Јосип са Маргаритом је напустио Ваљево и придружио се одредима Драге Михаиловића, те је почетком 1942 г. Рип ухваћен. Истовремено се извештавате, да ово Претстојништво уопште не располаже подацима о томе где се Маргарита сада налази као и да ли је са комунистима сарађивала.

Претстојник полиције,
[Signature]

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Специјална полиција
POLICIA SPECIALA - BEOGRAD
Средњоратна обавештају

К. П. № 13202 IV
3 - VII - 1942

з. Лова

г. Јавнообавештају град.

По наредби
Шефа Одељења специјалне полиције
Шефа Удвеса - полиц. комесара

ИРС, УРС СПИВ - 106/4-А, к 363

МИНИСТРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД
20

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Одељење специјалне полиције
II.бр. 13202/42- IV.

23 новембра 1942 г.
БЕОГРАД.

Лав.

14.
ЕКСПЕДИЦИЈА
28-XI 1942 год.
ПОСЛАО

[Handwritten signature]

Шефу српске државне безбедности
Команданту јавне безбедности

БЕОГРАД

У вези акта Шефа српске државне безбедности I.бр. 21535 од 25.IX.т.г. по предмету кривице Поповић Маргите рођ.Лаудор, част ми је умолити да се за имену прибави оптужни материјал због њеног илегалног рада у Лигу за време партизанске акције у прошлој години.

По наредби
Управника Града Београда
Шеф Одељења специјалне полиције,

[Handwritten signature]

ИПБ, УПБ СВ IV-106/4-А, К 363/20

ШЕФ СРПСКЕ ДРЖАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ
КОМАНДАНТ ЈАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ

1 Бр. 13087/43

13 јуна 1943 год.

БЕОГРАД

УРГЕНЦИЈА

ПРЕДМЕТ: *Почован Мартинић
Лаудор.*

*Уредба државне безбедности
Српске државне безбедности*

Изводите поступити по тражењу Српске државне безбедности I Бр. 13087 од 15. VI - 1943 г. по горњем предмету. У противном извести шта стоји на сметњи да се није могло удовољити по захтеву Српске државне безбедности.

По наредби
Шефа Српске државне безбедности
За Начелника,

ИЛБ УБ СПИ-106/43, к 363/20

ЗАПИСНИК

о извршеном саслушању ПОПОВИЋ МАРГАРИТЕ, ветеринарке из Загреба - Контакова улица број 10.

I.

Зовем се ПОПОВИЋ МАРГАРИТА, по занимању ветеринарка, рођена сам 31. XII. 1910 год. у Приједору, вере римокатоличке, од оца Јосипа Лаудора и мајке Данице рођ. Вајс, по народности Хрватица, удата, мајка једног детета, стално настањена у Загребу, судски и полицијски некажњавана, душевно и телесно здрава да буде саслушана.

II.

Рођена сам као што сам и горе нагласила крајем 1910 год. у Приједору од оца Јосипа Лаудора, по занимању лекара, иначе по народности Хрвата. Он је био пореклом из Зворника и за време светског рата прешао је у Српске добровољце и као добровољац погинуо на Солунском фронту 1918 године.

Мајка ми се звала Валерија, рођ. Вајс Јеврејка по народности пореклом из Бјелине. Она се касније преудала за Милана Зорић Србина из Бихаћа, запосленог у руднику "Љубија", покрстила се, прешла у православље и добила име Даница Зорић. Према томе ја сам пореклом од оца Хрвата доцнијег Југословенског добровољца и мајке Јеврејке која је касније прешла у православље.

Ја сам основну школу и VIII разреда свршила у Бијелини, где сам васпитана у потпуно српском духу од мога очуха Милана Зорића. Матурирала сам школске 1929 године, када сам се уписала на ветеринарски факултет а после апсолвирала истога 1936 године уписала сам се и на агрономију. На ветерини сам дипломирала 1940 године јуна месеца, а на агрономији децембра 1940 године када сам и докторирала.

Почетком новембра 1934 године удала сам се за ЗЛАТКА ПОПОВИЋА, доктора ветерине, Хрвата из Загреба који и сада тамо живи.

За време студија била сам заједно са мојим мужем члан Југословенског академског клуба и члан Југословенске академске читаонице, која су удружења као изразито Југословенска и национална водила огорчену борбу и противу франковаца и противу комуниста. Мој муж је био у свима националним и Југословенским удружењима истакнут функционер. Његов рад сигурно треба да је познат данашњем Управнику града Г. Јовановићу из времена када је он био са службом у Загребу и тесно са нама сарађивао.

Јануара месеца 1941 године дошла сам у Ваљево и на препоруку тадашњег намесника Иве Перовића, постављена сам за волонтера при Среском начелству у Ваљево. У Ваљево сам на овој дужности остала са извесним малим прекидима све до после капитулације и то до маја месеца 1941 године, када сам отишла у Загреб а своје ствари и ординацију оставила у Лигу код Др. Берковића, који је и сам доцније отишао у Хрватску.

Августа месеца 1942 године допутовала сам из Загреба до Земуна са обичном путном објавом а из Земуна се са пропусницом пребацила у Београд и из Београда отишла у Лиг да бих узела моје ствари.

Међутим услед борби које су настале између партизана и немаца нисам се могла повратити назад у Загреб како ми је била намера нити сам се могла кретати, него сам била принуђена да останем у Лигу. У Лигу сам становала код Др. Берковића док је он тамо живео а када је он нападнут и опљачкан од стране партизана, морао је бежати из Лига, ја сам повремено становала код појединих сељака, којим а сам шприцала свиње и чинила остале услуге у вези са мојим позивом, пошто сам при себи имала

инструмете и нешто мало серума и лекова.

Што се тиче мојих наводних веза и познанства са Др. Рипом који је наводно био Јеврејин, што мени није било познато, целовулно моје познанство са њиме састојало се у томе што сам неколико пута отишла код њега у ординацију ради оправке зуба. Никакве друге везе нисам са њим имала а најмање да сам се венчала за њега, што је немогуће пошто као католикиња немогу добити уопште раставу брака. Баш у то време била сам и у другом стању и гледала сам само да се на неки начин спасем тешке ситуације у коју сам била запала. Код Рипа сам ~~општина~~ отишла као што сам нагласила свега неколико пута и он се наједаред изгубио из Лига тако да ми није познато шта је даље са њим било. Сељаци су ми касније рекли да ме је он код наших власти денунцирао да сам комунисткиња и да сарађујем са партизанима. Незнам шта би могао бити разлог да ме је он тужио ако није освета пошто сам ја одбијала сва његова наметања, јер ми је као човек и као тип био врло одвратан, а поред тога био је и ожењен.

Са партизанима и са комунистима за време целог мога боравка у томе крају нисам имала никакве везе нити сусрета, пошто сам сваки сусрет са њима избегавала и бежала од њих из села у село. У једном селу чијег се имена више не сећам оставила сам била у општинској дудници ташну са мојим исправама, лекарским инструментима и лековима и они су приликом паљења суднице и општинске архиве запалили и ташну у којој се налазиле моје исправе.

Категорички одбијам наводе оптужбе по којима сам ја за време мога боравка тамо имала ма какве везе са партизанима и комунистима, пошто сам ја васпитана у потпуно другом националном духу, те сам као таква страшно мрзела комунистичку идеологију, а за време мога боравка у Лигу и околини трудила сам се да мојим стручним знањем и лекарским саветима помогнем српским сељацима који су страшно патили.

Да нисам заиста имала никакве везе са партизанском акцијом и да сам била у свему коректног владања и понашања могу посведочити: Мићо Рулић, кафеџија из Лига, Командир станице који је у то време био са службом у Бабајићу наредник, Словенац по народности. Он ме је по наређењу из Београда и ухапсио марта 1942 године и спровео Управи града Београда. Приликом овог спровода он ми је нагласио да се могу слободно обратити на њега те ће он посведочити да сам ја за време боравка у Лигу била у свему исправна и да нисам имала никакве везе са партизанима.

Вероватно да би још знатан број национално исправних сељака са којима сам долазила у додир за време мога боравка у томе крају могли доказати моју невиност и исправност, али се људи вероватно плаше због тешких прилика у којима се сви данас налазимо.

Поново наглашавам да комунисткиња никада нисам била и да са комунистима и са партизанима нисам имала никакве везе. Ако због тога лежим у логору већ 16 месеци, могу рећи да лежим заиста недужна и узалуд. Ако лежим ради тога што сам се удала за Хрвата и што ми је мајка Јеврејка, у томе случају моја ситуација сасвим чиста па молим или да се пустим из логора или да се стрељам ради овога. Сво у толико пре што ја никада нисам била ни анти-српски ни анти-југословенски оријентисана а у материнском удружењу имам дете старо 16 месеци.

О исправности мојој и моје породице може дати податке и бивши Намесник Г. Иво Перовић, за кога верујем да сада живи у Београду. То је све што имам да изјавим, испит ми је прочитан и све су моје речи у њему тачно записане те га у свему за свој признајем.

Потписујем,

Роза Кејперт

САСЛУШАЛИ И СВЕРАВАЈУ,

РЕФЕРЕНТ,
Роза Кејперт

Шефа Одјела за политичку
Шефа Одјела за правну

1186, 418 СП 10 - 106 / 4-А, к 363 / 20

З А П И С Н И К

о извршеном саслушању ПОПОВИЋ МАРГАРИТЕ, ветеринарке из Загреба - Контакo-
ва улица број 10.

I.

Зовем се ПОПОВИЋ МАРГАРИТА, по занимању ветеринарка, рођена сам 31. XII. 1910 год. у Приједору, вере римокатоличке, од оца Јосипа Лаудора и мајке Данице рођ. Вајс, 'по народности Хрватица, удата, мајка једног детета, стално настањена у Загребу, судски и полицијски не-
кажњавана, душевно и телесно здрава да буде саслушана.

II.

Рођена сам као што сам и горе нагласила крајем 1910 год. у Приједору од оца Јосипа Лаудора, по занимању пекара, иначе по народно-
сти Хрвата. Он је био пореклом из Зворника и за време светског рата пре-
шао је у Српске добровољце и као добровољац погинуо на Солунском фронту
1918 године.

Мајка ми се звала Валерија, рођ. Вајс Јеврејка по на-
родности пор клом из Бјелине. Она се касније преудала за Милана Зорић
Србина из Бихаћа, запосленог у руднику "Љубија", покрстила се, прешла
у православље и добила име Даница Зорић. Према томе ја сам пореклом од
оца Хрвата доцнијег Југословенског добровољца и мајке Јеврејке која је
касније прешла у православље.

Ја сам основну школу и VIII разреда обвршила у Бијелини,
где сам васпитана у потпуно српском духу од нога очуха Милана Зорића.
Матурирала сам школске 1929 године, када сам се уписала на ветеринарски
факултет а после апсолвирања истога 1936 године уписала сам се и на
агрономију. На ветерини сам дипломирала 1940 године јуна месеца, а на
агрономији децембра 1940 године када сам и докторирала.

Почетком новембра 1934 године удала сам се за ЗЛАТКА
ПОПОВИЋА, доктора ветерине, Хрвата из Загреба који и сада тамо живи.

За време студија била сам заједно са мојим мужем члан
Југословенског академског клуба и члан Југословенске академске читаони-
це, која су удружења као изразито Југословенска и национална водила огор-
чену борбу и противу франковаца и противу комуниста. Мој муж је био у
свима националним и Југословенским удружењима истакнут функционер. Ње-
гов рад сигурно треба да је познат данашњем Управнику града Г. Јованови-
ћу из времена када је он био са службом у Загребу и тесно са нама сара-
ђивао.

Јануара месеца 1941 године дошла сам у Валево и на пре-
поруку тадашњег намесника Иве Перезића, постављена сам за волонтера при
Среском начелству у Валево. У Валево сам на овој дужности остала са из-
весним малим прекидима све до после капитулације и то до маја месеца
1941 године, када сам отишла у Загреб а своје ствари и ординацију остави-
ла у Љигу код Др. Берковића, који је и сам доцније отишао у Хрватску.

Августа месеца 1942 године допутовала сам из Загреба
до Земуна са обичном путном објавом а из Земуна се са пропусницом пре-
бацила у Београд и из Београда отишла у Љиг да бих узела моје ствари.

Међутим услед борби које су настале између партизана
и немаца нисам се могла повратити назад у Загреб како ми је била намера
нити сам се могла кретати, него сам била принуђена да останем у Љигу.
У Љигу сам становала код Др. Берковића док је он тамо живео а када је он
нападнут и опљачкан од стране партизана, морао је бежати из Љига, ја сам
повремено становала код појединих сељака, којим а сам шприцала свиње и
чинила остале услуге у вези са мојим позивом, пошто сам при себи имала

инструменте и нешто мало серума и лекова.

Што се тиче мојих наводних веза и познанства да Др. Рипом који је наводно био Јеврејин, што мени није било познато, целокупно моје познанство са њиме састојало се у томе што сам неколико пута отишла код њега у ординацију ради оправке зуба. Никакве друге везе нисам са њим имала а најмање да сам се венчала за њега, што је немогуће пошто као католикиња немогу добити уопште раставу брака. Баш у то време била сам и у другом стању и гледала сам само да се на неки начин спасем тешке ситуације у коју сам била запала. Код Рипа сам ~~шишши~~ отишла као што сам нагласила свега неколико пута и он се наједаред изгубио из Лига тако да ми није познато шта је даље сам њим било. Сељаци су ми касније рекли да ме је он код наших власти денунцирао да сам комунисткиња и да сарађујем са партизанима. Незнам шта би могао бити разлог да ме је он тужио ако није освета пошто сам ја одбијала сва његова наметања, јер ми је као човек и као тип био врло одвратан, а поред тога био је и ожењен.

Са партизанима и са комунистима за време целог мога боравка у томе крају нисам имала никакве везе нити сусрета, пошто сам сваки сусрет са њима избегавала и бежала од њих из села у село. У једном селу чијег се имена више не сећам оставила сам била у општинској дудници ташну са мојим исправама, лекарским инструментима и лековима и они су приликом паљења суднице и општинске архиве запалили и ташну у којој се налазиле моје исправе.

Категорички одбијам наводе оптужбе по којима сам ја за време мога боравка тамо имала ма какве везе са партизанима и комунистима, пошто сам ја васпитана у потпуно другом националном духу, те сам као таква страшно мрзела комунистичку идеологију, а за време мога боравка у Лигу и околини трудила сам се да мојим стручним знањем и лекарским саветима помогнем српским сељацима који су страшно патили.

Да нисам заиста имала никакве везе са партизанском акцијом и да сам била у свему коректног владања и понашања могу посведочити: Мићо Рујић, кафеџија из Лига, Командир станице који је у то време био са службом у Бабајићу наредник, Словенац по народности. Он ме је по наређењу из Београда и ухапсио марта 1942 године и спровео Управи града Београда. Приликом овог спровода он ми је нагласио да се могу слободно обратити на њега те ће он посведочити да сам ја за време боравка у Лигу била у свему исправна и да нисам имала никакве везе са партизанима.

Вероватно да би још знатан број национално исправних сељака са којима сам долазила у додир за време мога боравка у томе крају могли доказати моју невиност и исправност, али се људи вероватно плаше због тешких прилика у којима се сви данас налазимо.

Поново наглашавам да комунисткиња никада нисам била и да са комунистима и са партизанима нисам имала никакве везе. Ако због тога лежим у логору већ 16 месеци, могу рећи да лежим заиста недужна и узалуд. Ако лежим ради тога што сам се удала за Хрвата и што ми је мајка Јеврејка, у томе случају моја ситуација сасвим чиста па молим или да се пустим из логора или да се стрељам ради свога. Ово у толико пре што ја никада нисам била ни анти-српски ни анти-југословенски оријентисана а у материнском удружењу имам дете старо 16 месеци.

О исправности мојој и моје породице може дати податке и бивши Намесник Г. Иво Перовић, за кога верујем да сада живи у Београду. То је све што имам да изјавим, испит ми је прочитан и све су моје речи у њему тачно записане те га у свему за свој признајем.

Потписујем,

САСЛУШАЛИ И ОБЕРАВАЈУ,

Роза Марант

По изјави
Шефа Одељења за истражување полиције,
Шеф IV одељења за истражување

Бео

ИМБ, УБ СПИВ-106/4-А, к 363/20

РЕФЕРЕНТ,

Роз. С. Јурић

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Одељење специјалне полиције
К. II број 9304/943 -IV

4 августа 1943 г.
БЕОГРАД

5-15 43
[Handwritten signature]

КОМАНДИРУ СТАНИЦЕ СРПСКЕ ДРЖАВНЕ
ПОЉСКЕ СТРАЖЕ

БАБАЈИЋ - ЉИГ

Умољавате се да путем Ваших органа и поверљивих људи изволите проверити да ли је ПОПОВИЋ МАРГАРИТА рођ. Лаудор ветеринар која је од августа месеца 1942 године то марта месеца 1942 год. када је ухапшена живела бавећи се својом праксом у Љигу и околним селима имала ма какве везе са комунистичко-партизанском акцијом у томе крају.

Поповићева се на своме саслушању код ове Управе позива на командира станице у Бабајићу, Словенца по народности, наредника по чину чије име јој није познато, који јој је наводно приликом њеног спровода за Управу града Београда изјавио да се на њега позове па ће он посведочити да она није имала никакве везе са комунистичко партизанском акцијом за време док је боравила тамо. Стога се умољавате да уколико се означени наредник и сада налази на положају командира станице у Бабајићу да узмете од њега исказ по овом случају, уколико више није са службом у Бабајићу да доставите његове име и презиме и садашње место службовања како би се од њега могли тражити потребни подаци о именованој.

ХИТНО ЈЕ! ИСТРАГА.

Гр.

[Handwritten signature]
ИПБ, УГБ СПИВ-106/4-А, к 363/20

4 августа 1943 год.
БЕОГРАД

ШЕФУ СРПСКЕ ДРЖАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ
Команди јавне безбедности

БЕОГРАД

У вези Вашег акта I. број 13087/43 од 13 јула тек. године Одељење је спровело потребну истрагу и извиђаје по случају ПОПОВИЋ МАРГАРИТЕ рођ. Лаудор, па се у вези са овим извештават о следећем:

Што се тиче народности и порекла именоване Поповић Маргарите њеним исказима и проверавањем исправа које је она показала установљено је да је она рођена 31. XII. 1910 године у Приједору од оца Јосипа Лаудора по народности Хрвата, вере римокатоличке. Њен отац био је пореклом из Зворника и за време светског рата приступио је Југословенском добровољачком одреду и као добровољац погинуо на Солунском фронту. Мајка јој се звала ВАЛЕРИЈА рођ. ВАЈС, Јеврејка по народности, пореклом из Бјелине. Она се касније покрстила и преудала за МИЛАНА ЗОРИЋА, Србина из Бихаћа и преудајом добила име ДАНИЦА ЗОРИЋ.

МАРГАРИТА ЛАУДОР удала се 1934 године за ЗЛАТКА ПОПОВИЋА доктора ветерине, Хрвата из Загреба који и сада тамо живи.

За време својих студија а у периоду пре 6-ог априла 1941 године и Маргарита и њен муж били су Југословенски оријентисани. Муж именоване био је у свима националним и Југословенским удружењима у Загребу истакнут функционер.

Маргарита је јануара месеца 1941 године постављена за волонтера ветеринара при среском начелству у Ваљеву на препоруку тадашњег намесника Иве Пејовића. Из Ваљева је отишла у Загреб маја месеца 1941 године, да би се августа 1942 године повратила из Загреба по своје ствари и ординацију које је била оставила у Љигу. Како се услед нередовног саобраћаја и појачане партизанске акције није могла повратити у Загреб била је принуђена да остане у Љигу, где је у самом Љигу и по околним селима обављала своју праксу задржавајући се на стану и исхрани обично код сељака код којих је радила.

Што се тиче њених веза и познанства са Др. РИПОМ Јеврејином, бившим зубним лекаром из Ваљева, није могло бити установљено да су оне биле ма каквог политичког или интимнијег карактера. Установљено је само толико да је именована одлазила код Др. Рипа неколико пута у циљу оправке зуба. Не одговарају истини наводи оптужбе према којима је именована Маргарита била удата за Др. Рипа, пошто је Рип имао венчану жену а Маргарита као католикиња није уопште могла добити развод брака.

Истрагом која је вођена противу именоване није могло бити установљено да је она имала ма какве везе са комунистичко-партизанском акцијом у Љигу и околини нити је у том смислу од надлежним власти добијен ма какав извештај изузев акта Српске државне страже Пов. Об. бр. 273 од 26 марта тек. године на основу кога је и ухапшена.

Именована не одаје утисак комунистичке оријентисане особе, већ на против ако се изузме њена народност и Јеврејско порекло по мајци добија се утисак да је она у свему националистички и анти-комунистички оријентисана.

Како се именована у притвору под истрагом и у логору налази већ скоро 16 месеци а истрагом противу ње није могло бити ништа конкретније установљено, умољавате се да изволите известити Одељење

с обзиром на чињеницу да је она Хрватица по народности и да јој је мајка била Јеврејка како да поступи у њеном случају.

Напомиње се да она има и дете које је родила за време боравка у затвору а које се налази на чувању у Материнском удружењу у Београду.

Гр.

Експертско
4-III 1943
Гр. М. М. М. М. М.

ПО НАРЕДБИ
УПРАВНИКА ГРАДА БЕОГРАДА
Шеф Одељења специјалне полиције
Инспектор,

II др. 9304/43 др.

Получено од Јеврејског
државног поверљивог
органу упућеног на
Одељењу у јуни 1943 др.
19/VI-1943 др.
По наредби
Шефа Одељења специјалне полиције
Одељења полиције, инспектор
Костасевић

ИАБ, УГБСП IV-106/4-А к 363/20

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Одељење специјалне полиције
К. II број 9304/943 -IV

4 августа 1943 г.
БЕОГРАД

24

КОМАНДИРУ СТАНИЦЕ СРПСКЕ ДРЖАВНЕ
ПОДБОЈЕ СТРАЖЕ

БАБАЈИЋ - ЉИГ

Умољавате се да путем Ваших органа и поверљивих људи изволите проверити да ли је ПОПОВИЋ. МАРГАРИТА рођ. Лаудор вете-ринар која је од августа месеца 1942 године до марта месеца 1942 год. када је ухапшена живела бавећи се својом праксом у Лигу и околним селима имала ма какве везе са комунистичко-партизанском акцијом у томе крају.

Поповићева се на своме саслушању код ове Управе позива на командира станице у Бабајићу, словенца по народности, наредника по чину чије име јој није познато, који јој је наводно приликом њеног спровода за Управу града Београда изјавио да се на њега позове па ће он посведочити да она није имала никакве везе са комунистичко партизанском акцијом за време док је боравила тамо. Стога се умољавате да уколико се означени наредник и сада налази на положају командира станице у Бабајићу да узмете од њега исказ по овом случају, уколико више није са службом у Бабајићу доставите његове име и презиме и садашње место службовања како би се од њега могли тражити потребни подаци о именованој.

ХИТНО ЈЕ!

ИСТОРИЈА БЕОГРАДА
Тешкоћа
ИПБ, УРБСЛW-106/4-А, К363/20

Гр.

Командиру одреда С 2. П. С. срезом Колубарског III/2. - Све-
товљом се предње, с тим да се по предњем саопштењу водник
Винко М. Ладовец, поштом се именованог на њега позива.
13. августа 1943 год.
Бабјина

Командир водник III кл.
Бедв. Лукић

14/III ОДРЕД
СРПСКЕ ДРЖАВНЕ ПОЉСКЕ СТРАЖЕ
среза Колубарског III/2
Бр. 3625

14. августа 1943 год. КОМАНДИРУ СТАНИЦЕ МИОНИЦА. - Да даде своју изјаву водник
Винко Ладовец по предњем.

Командир капетан,

15-8
СТАНИЦА СРПСКЕ
ДРЖАВНЕ ПОЉСКЕ СТРАЖЕ
СРЕЗА КОЛУБАРСКОГ
Бр. 1024
16 августа 1943 год.
- МИОНИЦА -

ИДБ, ул. Београдска - 106/4-х и 363/20

У П Р А В И Г Р А Д А Б Е О Г Р А Д А. / Стељене спе-
цијалне полиције. - Ово се односи на мене потписатог жандармерског на-
редника ВИНКА ЛАДАВЕЦ који изјављујем: Да сам за време службовања као
командир станице у Бабјину имао прилике да се опознам са Б. Поповићком
која се у Бјегу и околини као ветеринрка бавила својом праксом. Врло је

ИДБ
МИОНИЦА
БЕОГРАД

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
КОНЦЕНТРАЦИОНИ ДОГОР

К.Л.бр: 1569

Handwritten: N/001/II

ЛИЧНО Г. БЕЂАРЕВИЋУ

3 септембра 1943 год.
БЕОГРАД

ОДЕЛЕЊУ СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ - Отсеку IV.

Актом тога Одељења Пов. II. бр: 673/42-IV од 4. XI. 1942 године упу-
ћена је у Догор ПОПОВИЋ МАРГАРЕТА, ветеринар, стим да у Догору остане док
не стигне оптужни материјал противу именоване из Команде Српске државне
страже.

Како је од тога времена прошло дуго време а никаква конкретна
одлука није за именовану донесена то је Догор актом својим К.Л. бр. *1569*
од 9. IV. 1943 год. тражио од тога Одељења да се донесе потребна одлука. Ме-
ђутим на овај акт Догор није добио ни да данас никакав одговор.

Овим актом се ургира за решење по предмет тражења, јер је од
њеног стављања у Догор протекло 10 месеци а одлука о конфинацији није до-
несена.

Моли се Одељење да ово смтра хитним.

По наредби
УПРАВНИКА ГРАДА БЕОГРАДА
Шеф Концентрационог догора

Handwritten signature: Вукосавић

Handwritten: ИАБ УГСОП II - 106/4 - а, 4363/20

... је била учтива покорна и понизна према свакоме и живела скромном зарадом, само да сачува свој живот о чега се много бојала с обзиром на вену народност. Верујем да је важно оптужена да је учествовала у комунистичким акцијама и са њима сарађивала, јер ја нисам то никада приметио, већ на против увек сам сматрао да је она њима била велики противник. Истина је, да је нагињала на страну присталица пуковника Драге Михајловића, али и ово се да објаснити тиме, да је била нато присиљена, јер су у оно време а нарочито на послетку у тамошњој околини били завладали једни и други шумски људи, па су свакога присиљавали да се је морао определити једнима или другима, то јест комунистима или Дражиновцима, те су и једни и други били извршили и мобилизацију и подигли устанак.

Јасм је разумео како рекох да је она много радила само на томе, да народу помогне и да сачува живот свој.

Предмет враћам са пређим извештајем с молбом на надлежност.

Командир наредник водник III

Ranko M. Lazarević

УПРАВА ПОЛИЦИЈЕ БЕОГРАДА

Одељење специјалне полиције

И. б. 10576 IV

19-III-43 год.

г. Грујицићу, комесару

Београд

106/4

ИЗБ. УП. СП. П. 106/4-А, и 363/20

*Поручник Министарства - шеф
С. Л. Ј. Сафировић овде, увеличиту
- Штећановић у јасу, именоване.*

*7/II-1943 год.
Др.*

Шеф Одељења специјалне полиције
Шеф *Бекетић*

ИСТОРИЈА
АРХИВ
БЕОГРАДА

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Одељење специјалне полиције
II број 10576/943-IV
6 септембра 1943
БЕОГРАД

ЕКСПЕДИЦИЈА
9 II
послао
24

ШЕФУ СРПСКЕ ДРЖАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ
Команданту јавне безбедности

У вези акта ове Управе II број 9304/943 од 4.VIII. тек. године, са којим је ова Управа тражила од Шефа српске државне безбедности објашњење како да поступи у случају МАРГАРИТЕ ПОПОВИЋ, рођене Лаудор, ветеринарке, која се већ 14 месеци налази у логору на Бањици. Управи је част доставити Вам накнадно примљени извештај о ставу и држању именоване за време партизанске акције у Љигу и околини крајем 1941 и почетком 1942 године.

Овај извештај Управа је добила од Командира одреда станице Српске државне страже у Мионици, на кога се је Поповићева позвала приликом саслушања код ове Управе. Извештај у целости гласи:

" Да сам за време службовања као командир станице у Бабајићу имао прилике да се упознам са Госпођом Поповић, која се у Љигу и околини као ветеринарка бавила својом праксом. Врло је била учтива, покорна и понизна према свакоме и живела са врло скромном зарадом, само да сачува свој живот, за који се много бојала с обзиром на њену народност. Верујем да је лажно оптужена да је учествовала у комунистичким акцијама и са њима сарађивала, јер ја нисам то никада приметио, већ на против увек сам сматрао да је она њима била велики противник. Истина је, да је нагињала на страну присталица пуковника Драже Михајловића, али и ово се да објаснити тиме, да је била на то присиљена, јер су у оно време а нарочито напоследку у тамошњој околини били завладали и једну и други шумски људи, па су свакога присиљавали да се је морао определити једнима или другима, т.ј. комунистима или Дражиновцима, те су и једни и други били извршили мобилизацију и подигли устанак.

Ја сам је разумео како рекох да је она много радила само на томе, да народу помогне и да сачува живот свој."

Командир, наредник водник III класе Винко Ш. Ладавец. ср.

Достављајући Вам предњи извештај Управи града Београда част је замолити да се што пре достави тражено мишљење како се има поступити у њеном случају, пошто се именована без стварне потребе налази у логору већ више од 14 месеци.

Гр.

ПО НАРЕДБИ
УПРАВНИКА ГРАДА БЕОГРАДА
Шеф Одељења специјалне полиције
Полиц. инспектор,

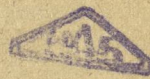
ИДБ, УДБ СП IV - 106/4 - А, к 363/20

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

ШЕФ СРПСКЕ ДРЖАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ
КОМАНДА ЈАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ
I Бр. 23832/43
4 септембра 1943 год.
Београд.

28.

УПРАВИ ГРАДА БЕОГРАДА
Одељењу специјалне полиције

У вези Вашег акта II бр. 9304 - IV - од 4 августа о.г. у ствари Поповић Маргите рођ. Лаудер извештавате се:

По конкретном предмету прибављена су дана 3. IX. о.г. начелна обавештења и упуте од стране немачке СД полиције, усменом дискусијом између органа Гестапоа и Начелника Одељења за државну заштиту, Команде јавне безбедности.

Према заузетом гледишту полујеврејско порекло именоване Поповић - Лаудер Маргите није разлог за њено хапшење или задржавање у логору.

Уколико не постоје други разлози или евентуална кривица именоване, нема сметњи да се пусти на слободу.

По наредби

Шефа Српске државне безбедности

Handwritten signature

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Одељење специјалне полиције

II. Бр. 1330 IV

7 - IX - 1943 год.

Београд

ИАБ, УГБ СП IV - 106/4 - А, к 363/20

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Одељење специјалне полиције
II број 11330/1943-IV
13 септембра 1943
БЕОГРАД

29
Експлоатација
14 IX 1943
ШЕФ ПОЛИЦИЈЕ

ШЕФУ КОНЦЕНТРАЦИОНОГ ЛОГОРА НА БАЉИЦИ

У вези Вашег питања по предмету окатегорисања и ликвидирања кривице ПОПОВИЋ МАРГИТЕ, рођ. Лаудор, ветеринарке која се у логору налази скоро 15 месеци извештавате се у следећем:

Одељење је пошто је детаљно испитало њен случај а с обзиром на чињеницу да је она полујеврејског порекла, актом својим II број 9304-IV од 4 августа, тражило инструкције од Шефа Српске државне безбедности како да поступи у њеном случају, па је у вези са овим актом I број 23832 од 4 септембра тек. године добило следећи одговор:

"По конкретном предмету прибављена су дана 3. IX. ове године начелна обавештења и упуте од стране Немачке СД полиције, усменом дискусијом између органа Гестапо-а и Начелника Одељења за државну заштиту Команде јавне безбедности.

Према заузетом гледишту полујеврејско порекло именоване Поповић Лаудор Маргите није разлог за њено хапшење или задржавање у логору.

Уколико не постоје други разлози или евентуална кривица именоване, нема сметњи да се пусти на слободу".

Како истрагом која је од стране ове Управе вођена противу именоване није могло бити установљено да је она сарађивала или одржавала ма какве везе са партизанима за време њихове акције у Њигу и околини крајем 1941 године и почетком 1942 године, у вези са чиме је ова Управа на своје тражење добила од Командира станице Српске државне пољске страже, који је у то време био са службом у Њигу те је могао пратити рад, везе и кретање именоване, следећи одговор: "Да сам за време службовања као командир станице у Бањој Луци имао прилике да се упознам са Госпођом Поповић, која се у Њигу и околини бавила својом праксом. Врло је била учтива, покорна и понизна према свакоме и живела са врло скромном зарадом, само да зачува свој живот, за који се много бојала с обзиром на њену народност. Верујем да је лажно оптужена да је учествовала у комунистичким акцијама и са њима сарађивала јер ја нисам то никада приметио, већ на против увек сам сматрао да је она њима била велики противник. Истина је, да је нагињала на страну присталица пуковника Драже Михајловића, али и ово се да објаснити тиме, да је била на то присиљена; јер су у оно време а нарочито на послетку у тамошњој околини били завладали и једни и други шумски људи, па су свакога присиљавали да се је морао определити једнима или другима, т.ј. комунистима или Дражиновцима, те су и једни и други били извршили мобилизацију и подигли Устанак.

Ја сам је разумео како рекох да је она много радила, са на томе, да народу помогне и да сачува живот свој."

С обзиром на горњи извештај и резултат ислеђења њене кривице која се једино састоји у њеним симпатијама према Дражином покрету у оно време, ради чега је провела у логору 14 месеци, умољавате се да с позивом на овај налог именовану пустите на слободу и о томе известите ово Одељење.

Гр.

По наредби
Шефа Одељења специјалне полиције,
Шеф IV полицијског сектора,

ИЛБ, УГБ СП IV-106/4-A, к 363/20

P

Бр. 11330/42 Бр.

Ковачица у јосип
Милићевић
Јоф. Милош, Вељковић

12/11-1942 Бр.

Шаб
отдел - полици. комесар

~~106/4~~

106/4

ИДБ, УГБ СПИВ - 106/4-А, к 363/20

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Концентрациони логор
К.Л.Бр.1630

19 септембра 1943 године
Београд - Бањица.

30

У ПРАВА
11 1943

ОДЕЛЕЊУ СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ УГБ IV

У вези акта тога Одељења II Бр.11330 од 13 септембра т.г.
Логору је част извести да је 16 септембра т.п. Поповић Маргита, рођ.
Лаудор, ветеринарка, пуштена из логора на слободу.

Милорад Поповић

Поштом
УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Шеф Концентрационог логора,

Милорад Поповић

ИДБ, УГБ СЛ IV. 106/4-А к 363/20

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД